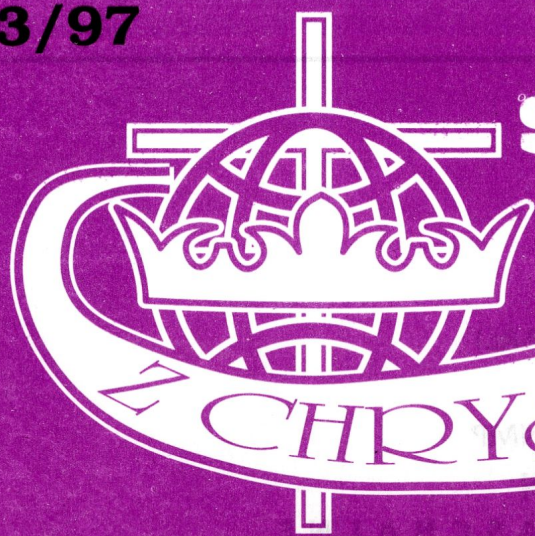

SANOK

CHRYSTUSEM W ŻYCIU

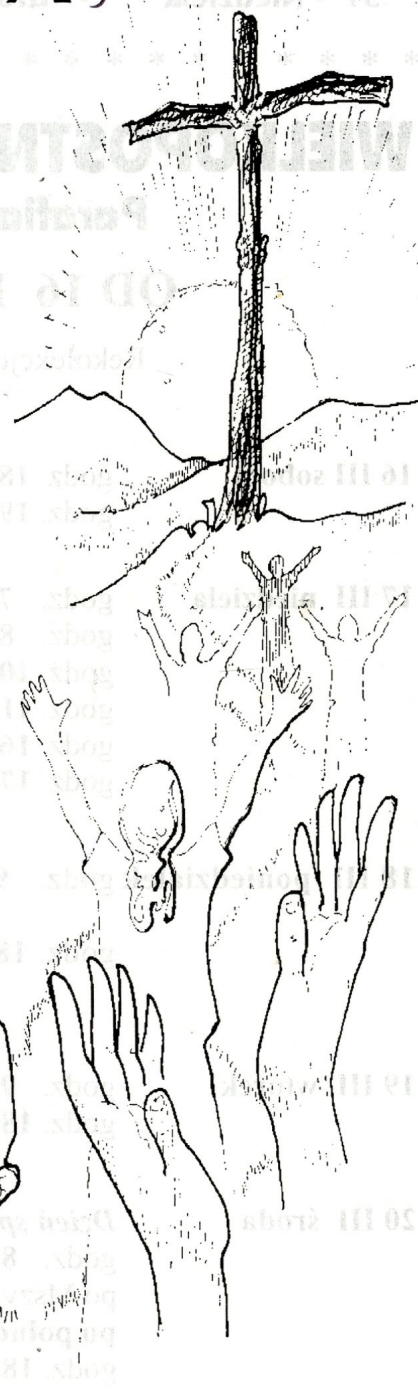

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

ROZDZIERAJCIE SERCA, A NIE SZATY

*Panie zmarznięty
a przez nas nie odziany
Panie głodny
a przez nas nie nakarmiony
Panie chory
a przez nas nie nawiedzony
Panie który idziesz samotnie
pośród gwaru ulic
Panie który niesiesz swój krzyż
coraz cięższy
Przez miłosierdzie Twoje
przez dobroć Twoją
przez miłość Twoją
raz jeszcze
zmiłuj się nad nami.*

(„Wołanie” ks. Janusz Giera)

MARZEC

- 1 - piątek - I Piątek miesiąca
 3 - Niedziela - III Niedziela Wielkiego Postu
 4 - poniedziałek - Święto św. Kazimierza Królewicza
 10 - Niedziela - IV Niedziela Wielkiego Postu (LAETARE)
 17 - Niedziela - V Niedziela Wielkiego Postu
 19 - wtorek - Uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP
 24 - Niedziela - **Niedziela Palmowa - Męki Pańskiej**
ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE
 28 - czwartek - **Wielki Czwartek**
 29 - piątek - **Wielki Piątek - Liturgia na cześć Męki Pańskiej**
 30 - sobota - **Wielka Sobota**
 31 - Niedziela - **Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego**

* * * * *

WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE PARAFIALNE**Parafia Chrystusa Króla - Sanok****OD 16 DO 20 MARCA 2002 R.**Rekolekcjonista Ojciec Sławomir Zieliński OFM
z Rychwałdu k. Żywca

- 16 III sobota   godz. 18.00 - Rozpoczęcie Rekolekcji
                           godz. 19.00 - Nauka dla Młodzieży
- 17 III niedziela   godz. 7.00 - Msza św. z nauką ogólną
                           godz. 8.30 - Msza św. z nauką dla Dzieci
                           godz. 10.00 - Msza św. z nauką ogólną
                           godz. 11.30 - Msza św. z nauką ogólną
                           godz. 16.00 - Gorzkie Żale z nauką ogólną
                           godz. 17.00 - Msza św., po Mszy św. nauka stanowa dla Ojców i Mężów
- 18 III poniedziałek   godz. 9.00 - Msza św. z nauką ogólną, po Mszy św. nauka stanowa dla Matek i Mężatek
                                   godz. 18.00 - Msza św. z nauką ogólną, po Mszy św. nauka stanowa dla Matek i Mężatek
- 19 III wtorek   godz. 9.00 - Msza św. z nauką dla osób chorych, starszych i samotnych
                           godz. 18.00 - Msza św. z nauką ogólną
- 20 III środa   *Dzień spowiedzi rekolekcyjnej*
                           godz. 8.00 - Msza św.
                           po Mszy św. **spowiedź do godz. 12.00** (przerwa od 10.00 do 10.30)
                           po południu spowiedź od godz. 14.00 do 18.00 (przerwa od 16.00 do 16.30)
                           godz. 18.00 - Msza św. i zakończenie Rekolekcji

PO CO MI REKOLEKCJE?

Warto zastanowić się nad tym pytaniem, zwłaszcza teraz w Wielkim Poście. To pytanie muszą sobie zadać i ci, którzy co roku nie znajdują na nie czasu, bo tyle przecież

spraw na głowie. Ale również uczestniczący w nich co roku, muszą się zastanowić, czego oczekują od nich? Po co na nie przyjdą? Czy czasem nie jest to przyzwyczajenie albo rutyna?

Przyzwyczailiśmy się już do tego, że do końca kwietnia musimy rozliczyć się z Urzędem Skarbowym. W każdym przedsiębiorstwie każdego roku sporządzany jest bilans działań i plany na następny rok, a nawet lata. Tak prowadzone przedsiębiorstwo ma szansę na sukces.

Podobnie i człowiek, jeśli nie chce zmarnować swojego życia i chce osiągnąć zbawienie, musi dobrze swoje życie zaplanować i przeżyć. Takim remanentem własnego postępowania i zaplanowaniem przyszłości są właśnie rekolekcje.

Pomoże nam w tym rekolekcionista, który jak Mojżesz w Starym Testamencie poprowadzi nas po drogach naszego życia. Zaprowadzi nas na pustynię byśmy mogli zbadać stan naszej duszy. Musimy tutaj wziąć przykład z samego Jezusa, który przez 40 dni przez post, modlitwę i odosobnienie przygotowywał się do swojej misji.

Nasza praca, obowiązki nie pozwalają nam na takie oderwanie się od spraw codziennych. Jednak czas rekolekcji powinien być okresem, w którym czynimy to, co konieczne. Musimy znaleźć czas i na naukę rekolekcyjną i na modlitwę tak wspólnotową jak i osobistą.

By usłyszeć głos własnego sumienia i mówiącego do nas Boga, potrzebne jest również wewnętrzne wyciszenie. Dobrze więc gdyby udało się ograniczyć, a może nawet zrezygnować z radia, telewizji, prasy. Natłok tych informacji i to z reguły przysiębiających zagłuszy we mnie słowa, które skierował do mnie Chrystus.

Jeśli chcę dobrze przeżyć rekolekcje, muszę wyrobić sobie do nich pozytywną wolę i nastawienie. Idę na rekolekcje nie dlatego, że trzeba, czy wypada, albo że głosi je taki czy inny ksiądz. Idę dlatego, że przez tego kapłana będzie mówił

do mnie Bóg. To z Nim chcę się spotkać. Kapłan mi w tym pomoże. On przygotowuje mnie do generalnego posprzątania sumienia z moich grzechów. Każdy wie, że sprzątając mieszkanie nawet co kilka dni, to i tak przed świętami jest pełno śmieci i trzeba je gruntownie posprzątać. Podobnie jest z sumieniem. Nawet przy regularnej czy częstej spowiedzi potrzeba spojrzenia całościowego na swoje postępowanie. A co dopiero gdy spowiadamy się raz, dwa razy w roku?

Od kilku lat w czasie rekolekcji szkolnych dzieci i młodzież nie idą do szkoły. Mają tyle wolnego czasu. A w kościele spędzają godzinę czasem dwie. Obserwacja uczy, że większość dzieci i młodzieży nie wie co z sobą dalej zrobić. Stąd nie mając zadań i nauki „wałęsa” się po ulicach. Zapewne nie taki jest zamysł rekolekcji i nie tego oczekuje od nas Chrystus (sam „odprawiający rekolekcje” na pustyni). Mimo, że cały czas nie jest wykorzystany na rekolekcje, bo było by to dla uczestniczących fizycznie i chyba psychicznie niemożliwe, to nie znaczy, że ma być zmarnowany.

Może ten czas wykorzystać w dobrym celu: pomocy starszym, nadrobieniu zaległości lekcyjnych, lekturę Pisma Świętego czy religijnej książki (których w bibliotece parafialnej na pewno nie brakuje). Może mam bałagan w swoim pokoju i czekam, że ktoś go posprząta. Dobrych pomysłów jest zapewne więcej. Spróbujcie!

Czas rekolekcji to nasze wyjście na pustynię „naszego serca”. Miejmy świadomość, że tak jak Jezus i my będziemy wtedy narażeni na różnorakie pokusy by się w nie zaangażować wewnętrznie, czy z nich zrezygnować. Szatan choć został pokonany przez Chrystusa na krzyżu to ciągle w sposób przebiegły i perfidny próbuje nas z drogi dobra sprowadzić i nie chce pozwolić nam zaprowadzić w nasze życie spokoju i ładu.

Czas rekolekcji winien stać się dla nas czasem, kiedy zaprowadzimy w naszym życiu, ład wewnętrzny i zewnętrzny. Jezus nie odmówi nam łask i sił do uczynienia tego, a rekolekcyjny rachunek sumienia nie tylko przypomni nam grzechy, ale i pomoże nam w zagospodarowaniu wolnego rekolekcyjnego czasu i podjęciu postanowień poprawy.

ks. Wiesław Kałamarz

Przez Krzyż do chwały Zmartwychwstania

Orędzie mesjańskie Chrystusa oraz cała Jego działalność na ziemi, wśród ludzi kończy się krzyżem i zmartwychwstaniem. Musimy głębiej wniknąć w tą tajemnicę nazywaną „misterium paschalne”, by i w nas objawiło się całe dzieło Chrystusa. Wydarzenia od Wielkiego Czwartku do poranka Zmartwychwstania są bowiem dla każdego chrześcijanina czymś najświętszym i winniśmy przeżywać je w głębi naszych serc.

WIELKI CZWARTEK - Dzień ustanowienia Sakramentu Ciała i Krwi Chrystusa.

Ta Eucharystia odprawiana była najwcześniej w Jerozolimie, ale nie w Wieczerniku lecz na Gulgocie, na tle Krzyża. Chce i powinna być odprawiana jako znak sakramentalny zbawczej Męki i Śmierci Pana naszego. Kościół przypomina nam to i ukazuje przez wszystkie wieki. Obchód ten rozpoczyna **Msza Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek** wieczorem. Historyczne wydarzenie z wieczernika uobecnia w liturgii wielkoczwartkowej ustanowienie Eucharystii, sakramentu kapłaństwa, przykazania wzajemnej miłości i jedności. Trzeba podkreślić, że pojęcie „Eucharystia” obejmuje Mszę świętą i cały kult Najświętszego Sakramentu przejawiający się w pobożnej adoracji. Tego dnia ma to konkretny wyraz w publicznej adoracji, jaka odbywa się w tak zwanej „ciemnicy”, czyli kaplicy wystawienia Sakramentu po zakończeniu obrzędów. Dzień ten jest szczególnym dniem Kapłaństwa i Eucharystii. W liturgii używa się białego koloru.

WIELKI PIĄTEK - jest liturgicznym przeżywaniem męki i śmierci Zbawiciela.

Przedmiotem szczególnego kultu jest krzyż, przed którym się klęka. Liturgia ta składa się z liturgii Słowa, podczas której czyta się opis Męki Pańskiej. Adoracja krzyża następuje po jego uroczystym wzniesieniu i śpiewie: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienia świata” oraz odpowiedzi „Pójdźmy z pokłonem”. Następnie wierni podchodzą do krzyża i całują go jako znak narzędzia odkupienia. W tym dniu nie odprawia się Mszy świętej, lecz tylko przyjmuje Komunię Świętą podczas liturgii męki i śmierci Pana Jezusa, która podkreśla jedność ofiary Wieczernika i ofiary Krzyża. Procesja z Najświętszym Sakramentem do tak zwanego Grobu Bożego, gdzie wierni w ciszy i modlitwie nawiedzają i adorują Najświętszy sakrament, wyraża mękę i śmierć Pańską i złożenie w grobie. W Wielki Piątek używa się w liturgii szat koloru czerwonego.

WIELKA SOBOTA - czyli wigilia paschalna jest oczekiwaniem na Zmartwychwstanie.

Rano błogosławi się pokarmy na stół Wielkanocny. W ciągu dnia nie odprawia się Mszy św. ani innych nabożeństw (jedynie Liturgię Godzin, czyli brewiarz). Wieczorem po zapadnięciu zmroku podczas modlitewnego czuwania wspomina się wyjście narodu wybranego z niewoli egipskiej i przejście przez Morze Czerwone do ziemi obiecanej. Wierni - posłuszni poleceniu, by oczekiwać powrotu swego Pana (Łk 12, 35-36) - czuwają z zapalonymi świecami, odnawiają przymierze chrzcielne i przeżywają Zmartwychwstanie Chrystusa w znakach Sakramentalnych. Na obrzędy tego dnia składa się Liturgia Światła rozpoczynająca się na zewnątrz świątyni. Znakiem szczególnym jest duża, specjalnie przygotowana świeca - „paschał” - symbolizująca Chrystusa Zmartwychwstałego - Światłość świata. Po zapaleniu paschału uroczyste się go wnosi do ciemnego kościoła przy trzykrotnym śpiewie: „Światło Chrystusa” i radosnej odpowiedzi: „Bogu niech będą dzięki”. Następnie śpiewa się pochwalny śpiew ku czci Chrystusa Zmartwychwstałego. Liturgia Słowa uobecnia wielkie dzieła Boga jakich dokonał w historii świata od czasu jego stworzenia i grzechu Adama. Liturgia chrzcielna obejmuje poświęcenie wody dla tych, którzy w czasie tego obrzędu przystępują do tego Sakramentu. Używa się jej również przez cały okres paschalny podczas udzielania sakramentu chrztu. Wszyscy zaś odnawiają swoje przymierze chrzcielne i jeszcze ściślej łączą się ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa.

Wyobraź sobie. Jest Wielkanoc... NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA

NIEDZIELNA Liturgia Eucharystyczna to zaproszenie przez Pana na ucztę, jaką przygotował w Wieczerniku, a dopełnił przez śmierć i zmartwychwstanie. Rozpoczyna się ona od przygotowania darów, gdyż poprzedzające ją obrzędy wielkosobotnie są przygotowaniem do Mszy świętej. Jest ona wychwalaniem Boga za Zmartwychwstanie Pana Jezusa, co wyraża radosny śpiew „Alleluja” i Komunia prawdziwie wielkanocna. W czasie sprawowania liturgii używa się koloru białego aż do świąt Zesłania Ducha Świętego. Procesja rezurekcyjna odbywa się zaraz po Mszy świętej (wielkosobotniej) albo wczesnym rankiem przed nią. Podczas procesji niesie się Najświętszy Sakrament i śpiewa pieśni wielkanocne. Niedziela ta jako Centrum Całego roku kościelnego, nazywa się „Wielką Niedzielą”. Pięćdziesiąt następujących po niej dni winno się przeżywać w radości i weselu, jako jeden dzień świąteczny. W ciągu ostatnich dziesięciu dni, po Wniebowstąpieniu wierni powinni się przygotować do Świąt Zesłania Ducha Świętego.

„Jeśli kto chce iść za Mną, niech weźmie Krzyż swój i niech Mnie naśladowuje”

Już po raz siódmy w Wielki Piątek uczestniczymy w Drodze Krzyżowej z Ustrzyk Górnych na Tarnicę (1346 m n.p.m.). Prekursorem Drogi Krzyżowej z terenów Sanoka na Tarnicę był ksiądz Marek Wilk .

Wówczas Droga Krzyżowa była odprawiana na szlaku niebieskim z Wołosatego przez Hudów Wierszek do Krzyża na Tarnicy. Po księdzu Marku Wilku obowiązki przejął ksiądz Jacek Rawski (Duchowy Opiekun pielgrzymów). Obecnie Droga Krzyżowa jest prowadzona szlakiem „czerwonym” z Ustrzyk Górnych przez Szeroki Wierch na Tarnicę.

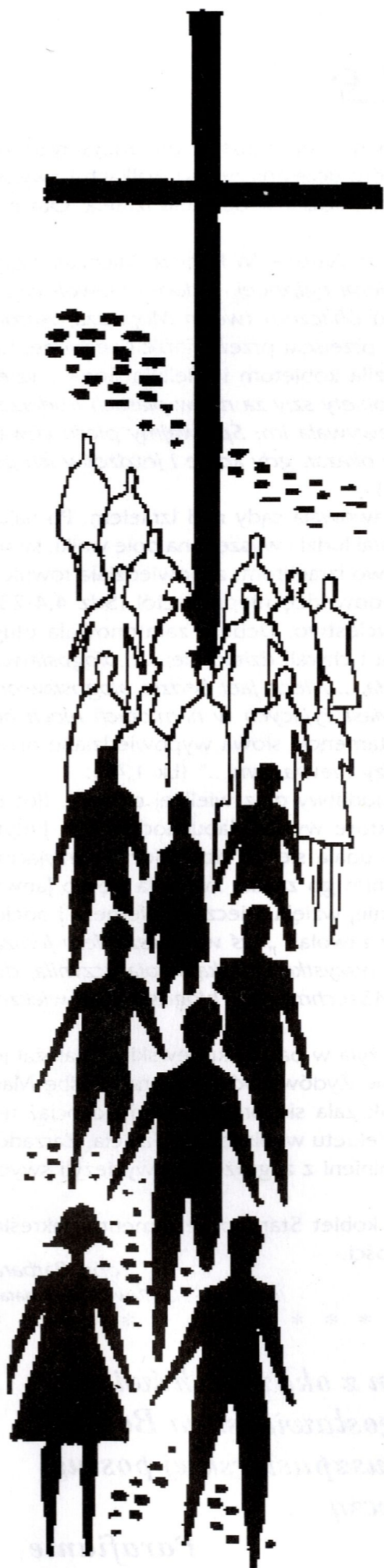
Po Mszy Św. w Kościele p.w. Św. Anny w Ustrzykach Górnych, o godz. 8³⁰ wychodzimy z Krzyżem i modlitwą na szlak.

W Drodze Krzyżowej uczestniczy młodzież i wierni w różnym wieku wraz z Księżmi z Rzeszowa, Łańcuta, Jarosławia, Przeworska, Przemyśla, Sanoka, Leska, Ustrzyk Dolnych (około 2.000 osób - dane z 2001 roku). Celem jest dotarcie i „złożenie” swojego Krzyża u stóp Krzyża na Tarnicy.

Z modlitwą i pieśnią na ustach niosąc każdy „swój Krzyż” wspinamy się coraz wyżej i wyżej - ku Bogu. Czasem z głową w chmurach; rozweselają nas fruujące na wietrze ptaszki jakby dziwiąc się widokiem tylu ludzi. Dzieci radośnie wołają „o już przyleciały skowronki”, lecz to małe ptaszki siwerniaki i kopciuszkki zamieszkujące górne partie Bieszczadów. W tym miejscu mam nadzieję, że za miesiąc poczytamy w naszym miesięczniku w opracowaniu księdza Sowy o życiu tych ptaszków.

Po modlitwie u stóp Krzyża na Tarnicy, indywidualnie schodzimy do Ustrzyk Górnych, bowiem o godz. 16⁰⁰ wszyscy się zbieramy w kościele na Liturgii Wielkiego Piątku. Przy szczelnie wypełnionym kościele i przy akompaniamencie gitar, młodzież śpiewając pieśni oddaje hołd Męce Pana Jezusa. Po godzinie 18⁰⁰ wszyscy pielgrzymi powracają do swych miejsc zamieszkania

Danuta Kułakowska

KOBIETY W STARYM TESTAMENCIE

Judyta opuszcza obóz Holofernesa
(Sandro Bonicelli)

Stary Testament ukazuje nam wiele kobiet, które odegrały szczególną rolę w historii Izraela, które uczestniczyły w walkach i zwycięstwach Izraela, które miały wielki udział w ocaleniu Izraela. Oto niektóre z nich:

MIRIAM - prorokini, siostra Aarona. W księdze Micheasza czytamy: „*Otom cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli wyba-wiłem ciebie i posłałem przed obliczem twoim Mojżesza, Aarona i Miriam*” (Mi 6,4). Miriam, po przejściu przez Morze Czerwone, natchniona przez Boga przewodziła kobietom i wielbiła Boga „*wzięła bębenek do rąk, a wszystkie kobiety szły za nią w płasach i uderzały w bębenki. A Miriam przyśpiewywała im: Śpiewajmy pieśń chwały na cześć Pana, bo swą potęgę okazał, gdy konie i jeźdźców ich pogrążył w morzu*” (Wj 15,20-21).

DEBORA - prorokini, sprawowała sądy nad Izraelem. Po nakazaniu dowódcy wojska, aby zebrał ludzi i wyszedł na pole walki, swoją obecnością zapewniła zwycięstwo Izraelitom, zapowiedziała również, że inna kobieta, **JAEL**, zabije dowódcę nieprzyjaciół (Sdz 4,4-23). Później, świętując wielkie zwycięstwo, Debora zaintonowała długi hymn, w którym uwielbia Boga i chwali dzieło Jael: „*...błogosławcie Pana!... Dla Pana będę śpiewała, ...Niech Jael będzie błogosławiona wśród niewiast, ...wśród niewiast żyjących w namiotach niech będzie*

błogosławiona”. (Sdz 5). Echem tej pochwały są w Nowym Testamencie słowa wypowiedziane przez Elżbietę do Maryi w dniu nawiedzenia: „*Błogosławiona jesteś między niewiastami...*” (Łk 1,42).

JUDYTA - wdowa, jest symbolem wierności Bogu, pokornej modlitwy oraz wielkiej odwagi. (Jdt 8-16) Gdy Izraelici, zdesperowani, chcieli poddać miasto wojskom, które wysłał Nabuchodonozor, Judyta zarzuciła im brak wiary i zaufania Bogu. Po długim wzywaniu Boga udała się do dowódcy nieprzyjaciół, pysznego bałwochwalcy i cudzołożnika. Gdy została z nim sama, zanim go zabiła, zwróciła się do Jahwe, mówiąc: „*Daj mi siłę w tym dniu, Panie, Boże Izraela!*” (Jdt 13,7). Później wzięła miecz Holofernesa i odcięła mu głowę. Wówczas najwyższy kapłan oraz starszyzna Jerozolimy zawołali „*Tyś wywyższeniem Jeruzalem, tyś chlubą wielką Izraela, tyś wielką dumą naszego narodu Tyś wszystko to ręką swoją uczyniła, dobrze zasłużyłaś się Izraelowi, i spodobało się to Bogu. Niech cię Pan Wszechmogący błogosławi na wieczne czasy!*” (Jdt 15,9-10).

ESTERA - piękna Żydówka, wychowanica Mardocheusza, która żyła w pałacu królewskim i należał jej się tytuł królowej. Gdy zarządca królewski zadekretował wyniszczenie Żydów, wówczas, na prośbę Mardocheusza, Estera postanowiła ratować Izraelitów. Łamiąc prawo, ukazała się przed królem, chociaż nie była wzywana, i - narażając się na karę śmierci - uzyskała odwołanie dekretu wyniszczenia Izraela. Zarządca Aman został ukarany, Mardocheusz otrzymał władzę, zaś Żydzi, uwolnieni z zagrożenia, zwyciężyli swych nieprzyjaciół (zob. Est 3-9).

Przykłady powyższe ukazują, że Duch Święty poprzez dzieje kobiet Starego Testamentu nakreślał cechy charakterystyczne misji Maryi w dziele zbawienia całej ludzkości.

(opr. Barbara)

(na podst.: „Jan Paweł II do świata”)

* * * * *

*Naszym Kaptanom z okazji Ich święta
dużo zdrowia i błogosławieństwa Bożego
na trudy i radości duszpasterskiej postugi
życzą*

Parafianie

JUDASZ - OJCIEC KŁAMSTWA

Giotto di Bondone, Pocahunek Judasza
fresk, ok. 1304-1306, Padwa

Apostoł Judasz jest jedną z najbardziej tragicznych postaci występujących w Ewangeliach. Wybrany do grona Dwunastu, najbliższych uczniów Jezusa, zdradził Go i wydał prześladowcom, a kiedy zrozumiał swój błąd nie nawrócił się, lecz w rozpaczy popełnił samobójstwo (zob. Mt 27,3-10; Dz1,16-19).

Według świętego Jana, Judasz jest przede wszystkim tym, kto wyda Jezusa, jest więc od początku „nosicielem” zdrady, niewierności, odrzucenia Jezusa. Sam Pan Jezus w Modlitwie Arcykapłańskiej nazywa Judasza „synem zatracenia”, co dopełnia obraz tego ucznia jako zdrajcy (J 17,12).

Zamyślmy się nad tym, czym różnił się Judasz od pozostałych apostołów? To wewnętrzna postawa wyróżniała go spośród Uczniów, Judasz nie trwa w nauce Jezusa, nie trwa w Prawdzie. Pozostali uczniowie przyjmują życiodajne słowa Nauczyciela, Judasz - „diabeł” zamyka się na to orędzie. Pan Jezus od początku wie, kto w Niego nie wierzy i kto Go wyda. Gdy Piotr składa wyznanie wiary, wówczas Jezus wskazuje, że w gronie Dwunastu, szczególnie wybranych jest ktoś, kogo nazywa diabłem: „Czyż nie wybrałem Was dwunastu? A jeden z was jest diabłem” (J 6,70).

Kim zaś jest diabeł? - to Pan Jezus wyjaśnia innym razem (zob. J 8,44): „Od początku był on zabójcą i w prawdzie

nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest on kłamcą i ojcem kłamstwa”. Działanie diabła obejmuje serce, czyli samą istotę Judasza Iskarioty. Zdrajca jest obecny podczas braterskiej uczy w Wieczerniku. Jezus także jemu umyje nogi, lecz ten gest oczyszczenia nie obejmie go. Jest „nieczysty”, nie przyjął bowiem wcześniej słów Jezusa, które przyniosły oczyszczenie (zob. J 15,3 oraz J 13,10-11).

Judasz opuścił wspólnotę uczniów Jezusa i tylko Jezus wie dokąd Judasz podąża. Odchodzi on w ciemność, aby stanąć pośród przeciwników Jezusa (zob. J 13,30 i J 18,5).

Historia Judasza uczy nas, że można niestety odrzucić Boże dary, zamknąć się na łaskę wybrania i ostatecznie odwrócić się od Boga.

opr. Barbara

(na podstawie: „Odejście Judasza”
- Paweł Trzopek OP)

* * * * *

PAN JEZUS NIEWIERZĄCYCH

*Pan Jezus niewierzących
chodzi między nami
trochę znany z Cepelii
trochę ze słyszenia
przemilczany solidnie
w porannej gazecie
bezpartyjny
bezbronny
przedyskutowany
omijany jak
stary cmentarz choleryczny
z konieczności szary
więc zupełnie czysty*

*Pan Jezus niewierzących
chodzi między nami
czasami się zatrzyma
stoi jak krzyż twardy*

*wierzących niewierzących
wszystkich nas połączy
ból niezastulony
co zbliża do prawdy*

(ks. Jan Twardowski)

„... Posyłam was do serc z zawiści twardych Do oczu ślepych, zaciśniętych rąk...”

O tym, że środki przekazu mają przeogromny wpływ na kształtowanie świadomości społecznej widać na każdym kroku. W mediach rozgrywa się totalna batalia o pozyskanie ludzi dla określonej ideologii czy mentalności. Wycinki prasowe z „Super Nowości” nadesłane na mój adres domowy przez czytelnika naszej gazetki, a dotyczące ludzi Kościoła, zainspirowały mnie do napisania kilku słów refleksji. Jako motto tychże refleksji wybrałam fragment pieśni „Posyłam was na pracę bez nagrody”.

Duchowieństwo, kler - ulubiony temat wielu wypowiedzi, dyskusji czy salonowych rozmów. Tych „super wiadomości” jest wiele w polskiej prasie dotawanej przez bogatych sponsorów, wydawanej w dużych nakładach. Media interesują się Kościołem przede wszystkim jako instytucją uczestniczącą w życiu publicznym. A w znacznie mniejszym stopniu działalnością dotyczącą sfery duchowej człowieka, jego wiary, poświęcenia, duszpasterstwem. Wielu medialnych reformatorów chce wciąż pouczać księży, jacy mają być i co mają robić. Jedni chcą ich mieć za menadżerów, inni za adwokatów, a jeszcze inni za całą Caritas od razu... Kim zatem ma być kapłan? Klakierem przytakującym wszystkim, działaczem charytatywnym, mecenasem sztuki, konserwatorem zabytków sakralnych? Może częściowo tak, ale kapłan to przede wszystkim Pasterz prowadzący do Boga.

Kapłani w każdym systemie są niewygodni dla tych, którzy pragną wolności od Boga i Dekalogu; stąd właśnie bierze się cały zgiełk antyklerykalnych wypowiedzi i postaw. W naszej najnowszej historii można wymieni wielu wspaniałych ludzi Kościoła, których media oczerniały w szczególnie perfidny sposób. Wspomnieć tutaj należy Sługę Bożego kardynała Stefana Wyszyńskiego, arcybiskupa Ignacego Tokarczuka, Sługę Bożego ks. Jerzego Popiełuszkę; nie oszczędziły nawet (niektóre media) największego autorytetu naszych czasów - Jana Pawła II. Bardzo wielu było kapłanów niepokornych wobec ateizacji, budowniczych kościołów zwłaszcza w czasie minionym, gdy było to wręcz niemożliwe. Narażeni byli na różnego rodzaju szykany, niektórzy z nich ponieśli śmierć z rąk „nieznanych” sprawców. Dzisiaj miejsce nieznanych sprawców zajęły zawłaszczone media, które wszelkimi sposobami chcą wyeliminować ze świadomości ludzi wierzących niewygodnych kapłanów i dotyczy to nie tylko o. Rydyka czy ks. Jankowskie-

go. Od tego właśnie jest manipulacja ludzkimi umysłami. Dzięki niej można ludziom wszystko wmówić, ludziom małej wiary.

Pamiętajmy, że Chrzcist św. włączył nas w Kościół i my wszyscy stanowiąc Kościół, odpowiadamy za jego rozwój i za to, co niektórzy będą sądzić i myśleć o Kościele. Dotyczy to także dziennikarzy, których obowiązuje rzetelne i uczciwe informowanie. Dziennikarz powinien umieć oddzielić informację od komentarza. Nie wolno mu manipulować opinią społeczną poprzez włączanie w informację subiektywnych odczuć i wrażeń. Musi przestrzegać zasad etyki dziennikarskiej tym bardziej, gdy jest chrześcijaninem. Czytelnik zaś ma czytać po to, aby z tego wypływało dobro dla niego, bo gdy świadomie korzysta z przekazów szkodliwych demoralizujących, jest sam odpowiedzialny za przyzwolenie na zło, za rozprzestrzenianie zła powtarzając kłamliwe opinie. Czy zawłaszczone, niekatolickie media informują, ile dobra czyni Caritas Polska. Czy piszą o ciężkiej, niebezpiecznej, pełnej poświęcenia pracy misjonarzy? O szkołach, uczelniach, domach pomocy społecznej, hospicjach i wielu innych akcjach prowadzonych przez Kościół? Czy potrafimy docenić kapłanów w konfesjonatach, ratujących nasze życie duchowe? Dzięki im za to, bo przez to nie musimy leczyć się u psychoterapeutów, tak modnych na Zachodzie, bowiem w tej kwestii są naprawdę niezastąpieni. Sakrament Pokuty pomaga podnieść się z upadku i dzięki modlitwie i miłosierdziu Bożemu pozwala nadal żyć w przyjaźni z Bogiem.

Trzeba więc gorąco modlić się za kapłanów i o kapłanów, a Wielki Post jest najlepszą ku temu okazją. O tym ile ogromnego dobra czynią dla ludzi i Kościoła duchowni rzadko się mówi i pisze, za to jedno najmniejsze ich potknięcie jest szczególnie nagłaśniane. Nie pozwólmy niszczyć tego, co wiąże się z całym naszym życiem: chrzcist, I Komunia, bierzmowanie, ślub, obchody świąt kościelnych i ich pełne przeżywanie, katecheza, posługa w konfesjonale, duszpasterzowanie, pociecha w chorobie czy wreszcie pogrzeb. To wszystko mamy od Boga przez Kapłanów.

Czytelnikowi naszej parafialnej gazetki, który podsunął mi materiał do refleksji polecam książkę Dariusza Zalewskiego „ABC antyklerykalizmu tramwajowego”, tam znajdzie odpowiedzi, które zaspokoją sensacyjną mentalność.

Barbara Pankiewicz

GORĄCZKA POTTEROMANII

Harry Potter - bohater czterotomowej powieści Johanne

K. Rowling i filmowej adaptacji pierwszego tomu „Harry Potter i kamień filozoficzny”. Książki przetłumaczone na 46 języków i wydane w ponad 100 mln nakładzie (w Polsce ponad milion) zawładnęły umysłami milionów młodych czytelników. Także u nas cieszą się ogromną popularnością wśród uczniów podstawówek i gimnazjów. Dzieci, które dotychczas sporo czasu spędzały przed telewizorem czy na grach komputerowych, sięgnęły po tę pozycję pomimo jej sporej objętości - I t. 320 stron, IV t. 760 stron. Czym wyjaśnić tak wielką popularność?

Saga o Harrym Potterze jest czymś pośrednim między opowiadaniem detektywistycznym a literaturą fantastyczną. Bohater i jego przyjaciele są rówieśnikami naszych starszych dzieci, doświadczają tych samych przeżyć, problemów, wątpliwości i w nich odnajdują swoje codzienne życie. Sprawnie opisany świat z pogranicza dzieciństwa i fantazji, w którym króluje magia jest fascynujący. Atutem jest język książki, tu wydarzenie goni wydarzenie, brak jest opisów, za to znajdujemy wiele błyskotliwych dialogów. Przez kolejne setki stron czytelnik śledzi walkę na śmierć i życie między dobrem a złem, a równocześnie dostrzega ludzkie wartości - lojalność, przyjaźń, odwagę i poświęcenie, wierność dobru nawet za cenę cierpienia. Te wydobyte z książek i filmu zalety sprawiają, że dorośli w większości przypadków zalecają czytanie lektury swoim podopiecznym.

Jest jednak wielu przeciwników Harry'ego Pottera. Wszyscy z nich ostrzegają, że książka może stać się „koniem trojańskim”. Autorka nie oczekuje od swych czytelników myślenia, odniesienia się do tego, co się czyta, zależy jej jedynie na emocjach, które usypiają czujność i sumienia młodych czytelników i w istocie rzeczy, przyciąga do okultyzmu miliony młodych dusz. Piszą o tym m.in. Kanadyjczyk Michael o' Brien, autor bardzo krytycznej książki o poganizacji kultury dziecięcej (J. Jarco - KAI), ks. J. Okarmus (Gość Niedzielny nr 6/2002), A. Bielecki (Miłujcie się nr 11-12, 2001), M. Czuba (Głos Ziemi Sanockiej nr 98).

Tym, co tak naprawdę przyciąga czytelnika w książkach J. K. Rowling jest magia uprawiana przez świat czarodziejów. Ten świat jest przeciwstawiany światu tzw. Mugoli, ludzi nie wierzących w czary i nie zajmujących się magią. Wtajemniczeni w magię traktują świat Mugoli jako nudny i nieciekawym, jako zło konieczne, które trzeba tolerować i znosić. Natomiast ludzie ze świata magii są niezwykle, dys-

ponują umiejętnościami i zdolnościami niedostępnymi dla Mugoli. Tutaj, chcę zwrócić uwagę, że świat czarodziejów nie jest umiejscowiony poza naszą rzeczywistością, nie jest tylko fantazją. W tym świecie widzimy mistrzostwa sportowe, wymienia się Bułgarię i Irlandię, występują autentyczne postacie jak choćby Nicholas Flamel, średniowieczny alchemik francuski. Sama autorka w wywiadzie dla BBC przyznała, że otrzymała listy od dzieci, które chciały się zapisać do szkoły Hogwarts, gdzie uczą się przyszli czarnoksiężnicy, i że dzieci oczekiwały na odpowiedzi. Świat baśniowej fantazji sam w sobie nie jest groźny, ale „świat wyobraźni” pomieszany ze światem „magii stosowanej”, czyli takiej jaką praktykują dzisiaj magowie, wróżbici itp. jest antyreligią. Jest w książce i filmie wiele symboli i znaków odsyłających do tradycji okultystycznej (wąz, lustro pragnień, wróżenie ze szklanej kuli, płomieni, dłoni itd.), a tytułowy kamień filozoficzny to centralny temat alchemii, mający swoje korzenie w magii egipskiej i hinduskiej.

Większość ludzi nie wierzy, że istnieje naprawdę coś takiego jak magia i czary. Musimy sobie uświadomić, że gdyby magia i czarnoksiężstwo nie istniały, to Bóg na kartach Biblii nie przestrzegałby przed nimi. Najbardziej widoczne to jest w Księdze Kapłańskiej: „Nie będziecie uprawiać wróżbiarstwa. Nie będziecie uprawiać czarów (19, 26). Nie będziecie się zwracać do wywołujących duchy ani do wróżbitów. Nie będziecie zasięgać ich rady, aby nie splugawić się przez nich. Ja jestem Pan, Bóg wasz!” (20, 31). Pisze o tym również I Księga Samuela, Księga Powtórzonego Prawa, Dzieje Apostolskie. Najważniejszą siłą, która jest w stanie zwalczyć zło i chronić dobro jest sam Bóg. Magia zaś bazuje na niezależności od Boga, a nawet na jakiejś manipulacji Bogiem i ma specyficzną wartość duchową gdyż jest grzechem przeciwko Pierwszemu Przykazaniu i może otworzyć człowieka na siły duchowego zła. (zob. Katechizm Kościoła Katolickiego 2115-2117). I to jest zasadniczy powód, dla którego książki J. K. Rowling są tak niebezpieczne dla dzieci. Ks. Gabriele Amorth, przewodniczący Międzynarodowego Stowarzyszenia Egzorcystów powiedział, że za gorączką potteromanii kryje się podpis księcia ciemności czyli diabła. Jakby potwierdzeniem tej wypowiedzi jest opisany w kulminacyjnej scenie IV tomu rytuał satanistyczny, budzący niesmak i odrazę. Zaś J. Rowling zapowiedziała dalsze trzy tomy, które mają być jeszcze mroczniejsze. Czy dla dziecka wychowanego w duchu chrześcijańskim jest to odpowiednia, wartościowa lektura?!

Miłość jest największa

Każdy człowiek chciałby w swoim życiu kogoś kochać, ale również być kochanym. Pragnienie miłości wszczepił w nasze serca kochający Ojciec w Niebie. Czym właściwie jest miłość? Na pewno jest darem z siebie składanym drugiemu człowiekowi. Często jednak mylna jest przez niektórych z zakochaniem i przelotnym uczuciem, żeby nam było z nią dobrze. Prawdziwa miłość pozwala otworzyć się na osobę kochaną, pragnąc przede wszystkim jej dobra. Niedawno obchodzony był dzień zakochanych. Dobrze, że jest, ale moim zdaniem za bardzo skupiamy się na uczuciu i zewnętrznej oprawie, a nie na autentycznym sensie miłości. W mediach często sprowadza się ją do zaspokajania potrzeb chwilowej przyjemności. Natomiast powinna być to okazja do okazania serca osobom bliskim także przyjaciółom. Nasza dobroć, serdeczność nie może ograniczyć się tylko do jednego dnia w roku, ale naprawdę warto się starać. Prawdziwa miłość cechuje się bezinteresownością. Kochając nie liczę na to, że ktoś da mi coś w zamian, nie kalkuluję czy mi się opłaca zrobienie czegoś dla innych, po prostu daję. W taki sposób potrafi kochać tylko Pan Bóg. On jest niezmienny, niezależnie od zachowania człowieka, kocha każdego tak samo, a najbardziej pochyla się nad grzesznikiem i zawsze pierwszy podaje mu rękę. Ludzka miłość ma w sobie trochę egoizmu, pragnienia własnego dobra, jednak musimy oprzeć ją na Bogu, który będzie sam ją udoskonalał. Św. Augustyn powiedział kiedyś: „kochaj i czyni co chcesz”. W tych słowach zawarta jest zachęta żeby w tym, co robimy albo mówimy była autentyczna miłość, chęć uszczęśliwienia drugiego człowieka.

Miłość jedynie nadaje właściwy sens naszemu życiu. Pamiętajmy jednak, że aby poczuć się szczęśliwym - trzeba samemu kochać ludzi, których codziennie Pan stawia na naszej drodze.

K.N.

* * * * *

TORONTO CZEKA !

Jednym z charakterystycznych elementów pontyfikatu Jana Pawła II stały się spotkania z młodzieżą z całego świata. Pielgrzymowanie „Kościoła młodych” przez ziemię zaczęło się podczas obchodów Jubileuszu Odkupienia w 1984 r., kiedy Ojciec Święty zaprosił młodzież na spotkanie do Rzymu za rok. W Niedzielę Palmową 1985 r. w stolicy Włoch zgromadzili się młodzi ludzie z całego świata.

Odtąd, co roku w Niedzielę Palmową obchodzony jest Światowy Dzień Młodzieży. Co dwa lata odbywa się dodatkowo szczególne spotkanie młodych z różnych krajów z Papieżem. Dotychczas takie spotkania miały miejsce w Rzymie, Buenos Aires, Santiago de Compostela, Częstochowie, Denver, Manili, Paryżu. Podczas Jubileuszu Młodych, który obchodzono w 2000 roku w Rzymie, Ojciec Święty zaprosił młodzież na spotkanie do Toronto w lipcu 2002 r.

Tematem XVII ŚDM są słowa z Ewangelii wg św. Mateusza: „Wy jesteście solą ziemi... wy jesteście światłem świata”. Spotkanie młodzieży z całego świata odbywać się będzie od 22 do 28 lipca 2002 r. w stolicy Kanady Toronto.

Logo XVII Światowego dnia Młodzieży

Krzyż - wpisany w logo przypomina kształtem pastorał Jana Pawła II. Jest symbolem obecności Jezusa Chrystusa, który skupia wokół siebie uczestników spotkania, pozwala im doświadczyć swojej obecności we wspólnocie Kościoła i wzajemnym braterstwie. **Żółte koło** - znajdujące się w centrum symbolizuje zgromadzoną w obecności Ojca Świętego młodzież całego świata uczestniczącą w spotkaniu.

Niebieski kolor - w trzech otwartych częściach nawiązuje do miejsca spotkania młodzieży świata - Kanady. Symbolizuje on oceany i morza otaczające Kanadę: Pacyfik na zachodzie, Morze Arktyczne na północy i Ocean Atlantycki na wschodzie. Krzyże ustawione przez pierwszych misjonarzy na wybrzeżach Kanady były znakiem przyniesionej tu wiary.

Liść klonu - jest narodowym symbolem Kanady. Obejmuje on młodych uczestników spotkania oraz wyraża życzliwość i otwartość, z jaką będą oni przyjmowani przez gospodarzy XVII Światowego Dnia Młodzieży.

Witam Was Kochane Dzieci !

W Środę Popielcową, która rozpoczęła Wielki Post kapłan posypał nam głowy popiołem i usłyszeliśmy słowa: „nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię”. Pan Jezus wiele razy mówił o potrzebie nawrócenia. Wielki Post jest właśnie takim czasem nawrócenia. Częściej spoglądamy na krzyż, przypominamy sobie wielką mękę, którą przeżywał Pan Jezus. Przez mękę Jezus pokazał jak bardzo nas kocha. My też chcemy pokazać Jezusowi, że Go kochamy. Dlatego staramy się uczestniczyć w Drodze Krzyżowej i w Gorzkich Żalach, starajmy się podejmować umartwienia, czyli rezygnować z różnych przyjemności.

Wielki Post to również czas większej uwagi na modlitwie. Wiele rodzin codziennie modli się wspólnie wieczorem, czytają fragment Pisma św. Ale najważniejsze jest, aby nie opuszczać niedzielnej Mszy św.

Wielki Post to również czas poprawy swojego zachowania. Aby być dobrymi chrześcijanami musimy panować nad sobą. Nie możemy być niewolnikami telewizji, własnych kapryśków czy egoizmu.

Jeżeli więc nie zrobiłeś jeszcze żadnego postanowienia to czas najwyższy - pomyśl! Z czego zrezygnujesz, jakie umartwienie podejmiesz dla Pana Jezusa?

Rozbiłem wazon,
podarłem zeszyt,
biłem się wczoraj
w klasie ze złości.

Nie posprzątałem,
wytłukłem szybę
i mama znowu
miała przykrości.

Dla młodszej siostry
nie miałem czasu
nie naprawiłem
lalki i misia

Ciągle mnie kusi
jakiś złe lichy.
Poprawię się już
zaraz od dzisiaj.

Za wszystko Boże,
bardzo przepraszam.
Niech Twoja dobroć
grzechy zastania.

Dodaj mi siły
dodaj odwagi
do codziennego
ze złem zmagania.

* * * * *

* **Biblioteka parafialna zaprasza w każdy poniedziałek i środę po Mszy św. wieczornej. Biblioteka wzbogaciła się o nowe regały, dzięki czemu wszystkie książki są już udostępnione do czytania. Zapraszamy starych i nowych czytelników.**

* **22 stycznia** - nastąpiło podsumowanie II edycji dzieła „Dar Serca” przeprowadzonej w Szkole Podstawowej nr 4 w Sanoku. Zebrano kwotę 508,95 zł, które zostaną przeznaczone na dofinansowanie obiadów dla dzieci potrzebujących w tutejszej szkole. Akcji towarzyszył Konkurs Plastyczny promujący dzieło.

* **7 luty** - w Zespole Szkół Budowlanych w Sanoku odbył się II Archidiecezjalny Turniej Ministrantów Młodszych w Piłce Nożnej Halowej na szczęblu Dekanatu Sanok I. Turniej wygrała drużyna OO. Franciszkanów przed Bukowskim i drużyną z naszej parafii. Puchar fair-play przypadł ministrantom z Bukowska.

* **18 luty** - w sanockiej farze odbył się II Archidiecezjalny Turniej Ministrantów i Lektorów w Tenisie stołowym na szczęblu Dekanatu Sanok I. W kategorii do 16 lat zwyciężył Wojciech Popiel (OO. Franciszkanie), w kategorii starszej - Tomasz Hałas (Chrystusa Króla). Drużynowo awans do następnej fazy rozgrywek uzyskało Bukowsko.

* W dniu 19 lutego w naszym kościele odbyło się spotkanie Akcji Katolickiej archidiecezjalnego sanockiego i bieszczadzkiego. Spotkanie było przygotowaniem przed peregrynacją kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Spotkaniu przewodniczył asystent AK ks. Józef Niżnik.

* **Uwaga Nauczyciele i Wychowawcy.** W dniach 12-14 marca br. w kościele OO. Franciszkanów odbędzie się sesja rekolekcyjna „Szkoła medytacji nad Słowem Bożym”. Rekolekcje poprowadzi o. dr Marian Gołąb OFM Conv.

* * * * *

CHRYZTY

Karolina Sandra MARSULA

Adrian Piotr DĄBROWIAK

Emilia Anna ŻEBRACKI

Wiktor Emanuel WASYLIK

Patrycja Ewelina TRZNADEL

Artur Dawid RYBCZAK

Małgorzata Oliwia WÓJCIK

Dawid Michał FABIAN

Diana Weronika KRUPA

Mateusz Jakub BARTKOWSKI

Liliana Greta KRAMARZ

Zuzanna Magdalena WOJCIECHOWSKA

Jakub Samuel LEŚNIAK

Zuzanna Maria FRĄCZEK

Kacper Adam HYDZIK

Aleksandra Weronika CHMIEL

Jakub WNĘK

Kevin Igor TABOR

Karolina Sandra ZDZIARSKI

Miłosz POPRAWSKI

Wiktoria Paulina JAGNISZCZAK

Mateusz Patryk BIEGA

Karolina LESIAK

Mateusz Mikołaj ZAPOTOCZNY

Konrad KINEL

ŚLUBY

Magdalena CHYTŁA

i Łukasz Bartłomiej KOŁODZIEJ

Maria OCHOWICZ

i Mirosław MASŁYK

Gabriela Sabina SZERSZEŃ

i Maciej GIERLA

Agnieszka Magdalena WRONIAK

i Piotr PIECUCH

Stanisława Helena ZAJDEŁ

i Eugeniusz PAŁYS

POGRZEBY

† Wanda DZIEDZIC

† Kazimierz KREMPA

† Aniela SZOLON

† Roman RYBA

† Władysław GIERUT

† Karol LUBIŃSKI

† Krystyna DOMOŃ

† Franciszek MADEJ

† Stanisław FINECZKO

† Robert Wojciech PUCHALIK

† Jan Stanisław KILAR

† Barbara BORCZYK

WYDAWNICTWO - Parafia Chrystusa Króla w Sanoku, ul. Jana Pawła II 55
Zespół Redakcyjny: ks. F. Kwaśny, ks. W. Kałamarz oraz zespół K.S.W. w składzie:
B. Kulczycka, E. Sołtysik, K. Szwan oraz B. Pankiewicz.
Skład i druk: Drukarnia „Piast Kołodziej”, Sanok, ul. Cegielniana 54, tel. 463 24 94 [MLRYSK]